

HÍVÓ SZÓ

4 ÉVF. 23. SZÁM 2019 JÚNIUS

Alapítási év: 2012

HITÉLETI HAVILAP

TARTALOM

Nehézség idején
Az isteni bíró előtt
A segítség tizparancsolata
A forrás őrzője
Utazó angyalok
Áldás keres
Élj örömmel!
Egy csepp emberség

2. old.
2. old.
2. old.
3. old.
3. old.
3. old.
4. old.
4. old.

JÓZAN GONDOLKODÁS

„Mert nem a félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét.” (2. Timóteus 1,7)

Bármit is mondanak rólad mások Isten azt mondja, hogy Tőle józan gondolkodást kaptál! Sok ember él úgy, hogy azt hiszi, kevesebb értelmi képességgel rendelkezik – így született és ez már mindig is így lesz. Ezzel a gond, hogy aszerint kezdünk élni, amit gondolunk magunkról. Nem mintha igaz lenne – hanem azért, mert igaznak hisszük! Isten úgy teremtett minket, hogy aszerint cselekedjünk, amiben igazán hiszünk. Amit magunkról gondolunk önbeteljesítő próféciaivá válik. Például ostobán viselkedünk, mert ostobának tartjuk magunkat, vagy bölcsen cselekszünk, mert hisszük, hogy bölcssek vagyunk. Ezért azt kell választanunk, hogy Isten véleményét hisszük el magunkról, és hit által ahhoz igazítjuk cselekedeteinket, amíg saját véleményünk is felzárkózik Isten véleményéhez! A Biblia arra hív, hogy újítsuk meg gondolkozásunkat (Róma 12,2). Ehhez változásra kész szemlélet kell, az pedig kis lépésekkel kezdődik. – Első lépés: Határozd el, hogy elhiszed, amit Isten mond rólad! Minden végeredmény egy döntéssel kezdődik, – egy tudatos akaratnyilvánítással. Bármit is mondjanak az érzéseid, válaszd ezt: „Igaz az Isten, az emberek és érzelmeik pedig valamennyien hazugok” (Róma 3,4). Bármit is mondtál magadról korábban, vagy bármit is mondtak mások, Isten azt mondja, hogy Ő nem a félelem lelkét adta, „hanem az erő, a szeretet és a józanság lelkét” (2. Tim. 1,7). Ő már odaadta, de neked kell úgy döntened, hogy elfogadod ajándékát, „az erő, a szeretet, és a józanság lelkét.” Vésd az emlékezetedbe, elméled rajta, amíg gyökeret ver benned!

Forrás: www.magyarvagyok.hu

VIGASZTALÁS

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –: jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok.” (Jeremiás 29,11)

A fenti igeversek az egyik legkedveltebb a kívülről való megtanulásra. És annak is kell lennie. Ez egy csodálatos, bátorító igeversek. De sokan nem veszik észre, hogy ez az ige a száműzetésben lévőeknek szóló levél része. A zsidóhoz szól, akikre még 70 év fogság vár. Ezeket a szavakat Isten nem boldog, nyugodt életű emberekhez címezte, akik kényelmes házaikban, kellemes családi körben élnek. Olyan emberekhez szól, akiknek nyomorúságban van részük.

Könnyű vigasztalást találni benne, ha nem nézzük a szöveggörnyezetet. Azt megfigyelve azonban még nagyobb jelentősége van. Különösen igaznak találtam ezt, amikor a rákbetegséggel harcoltam. Számomra a rák nem büntetés volt, ahogy a zsidó nép számára a fogság, de életem legsanyarúbb időszakaként tartom számon. Néha kicsit, néha nagyon féltem a jövőm miatt. De legtöbbször nagyobb békességem volt, mint azt egy negyvenéves, mellrákkal küzdő feleségtől és anyától várnánk. Ez a békesség Istentől jött, aki jót és nem romlást tervezett számomra. Annnyira hálás vagyok, hogy ugyanazok a szavak, amelyek vigasztalást nyújtottak a zsidó népnek évezredekkel ezelőtt, ma is vigasztalni tudnak.

Forrás: www.csendespercek.hu

SZOLGÁLAT

„Különbségek vannak a szolgálatokban is, de az Úr ugyanaz.”
(1. Korinthus 12,5)

Valaki eltörte a bal kezét. Egy éjszaka, amikor nem tudott aludni, elképzelte, hogy a jobb és a bal keze beszélget egymással. A jobb kéz megszólalt: „Bal kéz, nem hiányzol. Mindenki örül, hogy te törtél el és nem én. Nem nagyon sokat számítasz.” Bal kéz megkérdezte: „Miként lehetsz feljebbvaló nálam?” – Jobb kéz ezt válaszolta: „Gazdám nem tud írni egy betűt sem nélkülem.” – Bal kéz: „De ki tartja a papírt, amelyre ír?” – Jobb kéz: „Ki lendíti a kalapácsot?” – Bal kéz: „Ki tartja a szöveget?” – Jobb kéz: „Ki irányítja a gyalut, amikor az asztalos simává teszi a deszkát?” – Bal kéz: „Ki rögzíti a deszkát?” – Jobb kéz: „Amikor a gazdám sétál az utcán, és megemeli a kalapját, hogy valakit üdvözljön, melyikünket használja?” – Bal kéz: „Ki tartja az aktatáskáját, miközben ezt teszi?” Aztán így folytatta: „Hadd, tegyek föl neked egy kérdést. Amikor gazdánk tegnap borotválkozott, te tartottad a borotvát, de elvágta az arcát, mert nem voltam ott, hogy segítsék. Aztán a gazdánk órája megállt. Miért? Te utána forgathatod a mutatót, de ha nem vagyok ott, hogy tartsam, akkor az óramutatót nem tudja megmozdítani. Nem vehetsz ki pénzt a pénztárcájából, hogy fizessen, mert nincs, aki megtartsa a pénztárcát. A gazdánk nagyon kevésre képes nélkülem.”

Mindenkinek megvan a maga helye az Úr szolgálatában. Egyikünk sem nagyobb a másiknál, csak éppen más szolgálatot tölt be.

Forrás: www.napiremeny.hu

NEHÉZSÉG IDEJÉN

„Boldog ember az, aki a kísértésben kitart; mert minekutána megpróbáltatott, elveszi az életnek koronáját, amit az Úr ígért az őt szeretőknek.” (Jakab 1,12)

A sötétség erői veszik körül az embert, hogy eltakarják szeme elől Jézust. Olykor nem tehetünk mást, mint bánattal és megdöbbenéssel telten várjuk, míg a felhő elvonul. Ezek az időszakok néha borzalmasak. Reményünk megfűsül, és kétségbeesés kerít hatalmába minket. Ezekben a rettenetes órákban meg kell tanulnunk bízni és teljesen az elfedező áldozat érdemére hagyatkozni. Tekintsünk a megfeszített és feltámadt Üdvözítő érdemeire! Ha ezt tesszük, soha el nem veszhetünk. Soha! Könnyű erősnek lennünk a kegyelemben akkor, amikor fény árad az ösvényünkre. Amikor viszont körülvesz bennünket a homály és a sötétség, és türelmesen kell várakoznunk a reménységben, olyan hitre és átadottságra van szükségünk, amely megkívánja, hogy akarataink elmerüljön Isten akaratában. Túlságosan hamar elcsüggedünk, és szívünk mélyéből kérjük a próba eltávolítását, ahelyett, hogy türelmért és kegyelemért könyörögnénk a próba elviseléséhez és a győzelem kivívásához. Akik teljes szívvel, lélekkel és értelemmel fordulnak Istenhez, nyugodt biztonságra lelnek Őbenne... Isten ismeri szükségleteinket, és azt is tudja, hogy mit vagyunk képesek elviselni. Az általa megengedett próbák és nehézségek elhordozásához kegyelme által erőt ad. Szüntelenül azért imádkozom, hogy nagyobb közelségben lehessen Istenhez.

A szerető Isten igyekszik kifejleszteni bennünk Lelkének drága ajándékait. Megengedi, hogy zaklatás és nehézség érjen minket, de nem átokként, hanem a legnagyobb áldásként. Minden kísértés, amelynek ellenállunk, minden bátran elviselt próba új tapasztalattal gazdagít, és elősegíti jellemünk építését. Aki isteni erővel ellenáll a kísértésnek, az az ég és föld előtt Krisztus kegyelme hatékonyságát nyilatkoztatja ki. Akik Isten vezetésére bízzák, és szolgálatára szentelik életüket, sohasem kerülhetnek olyan helyzetbe, ami Isten gondviselésén kívül esik. Bármilyen legyen is a helyzetünk, ha Igéjének cselekvői vagyunk, van vezetőnk, aki igazgatja utunkat; bármilyen bonyolult is a problémánk, biztos tanácsadónk van; bármi a bánatunk, veszteségünk, vagy bármilyen elhagyatottak vagyunk is, együttérző barátunk van.

Forrás: www.hitelet.hu

JÉZUS MONDJA:

„Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szeretlek benneteket, úgy szeressétek ti is egymást. Arról tudják majd meg rólatok, hogy a tanítványaim vagytok, hogy szeretettel vagytok egymás iránt.”

(János evangélium 13,34-35)

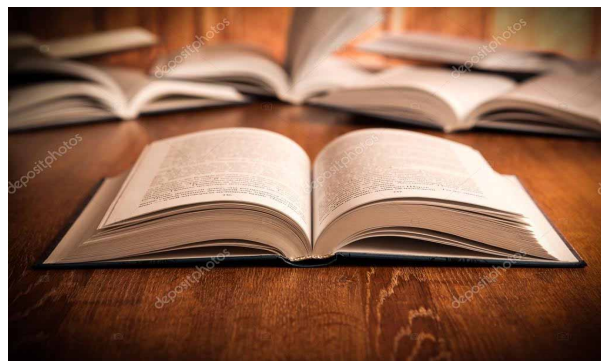
AZ ISTENI BÍRÓ ELŐTT

„Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házában: ha pedig először mirajtunk kezdődik, mi lesz azoknak a végük, akik nem engedelmeskednek az Isten evangéliumának? És ha az igaz is alig tartatik meg, hová lesz az istentelen és bűnös?” (1. Péter 4,17-18)

Isten minden cselekedetet megvizsgál; és e tettek a mennyei könyvekben hűségről vagy hűtlenségről tanúskodnak. Minden név mellett félelmetes pontossággal van feltüntetve minden helytelen szó, minden önző tett, minden teljesítetlen feladat, minden titkos bűn, minden ravasz képmutatás. A semmibe vett mennyei intéseket és dorgálásokat, az elfecsérelt pillanatokat, a kihasználatlan alkalmat, a jó vagy rossz befolyást és messze ható következményeit a nyilvántartást vezető angyal mind feljegyzi.

Azok, akik részesülni akarnak a Megváltó közbenjárásának áldásaiban, ne engedjék, hogy szentségük és istenfélelmük elmélyítését bármi is gátolja! Szórakozás, hivalkodás és nyereszkeskedés helyett fordítsák inkább az értékes órákat az igazság buzgó, imádságos kutatására! A szentély és a vizsgálati ítélet tanát Isten népének jól kell ismernie. Mindannyiunknak tudni kell, hogy nagy Főpapunknak mi a tisztsege és munkája. Különben soha nem lesz olyan hitünk, amilyenre most van szükség, és soha nem tudjuk majd betölteni azt a helyet, amelyet Isten nekünk szán. Minden egyes ember üdvözülhet, illetve elveszhet. Mindenkinnek az ügye függőben van Isten ítélőszéke előtt. Mindenkinnek szemtől-szemben kell a nagy bíróval találkoznia. Milyen fontos tehát, hogy mindenki sokat elmélkedjék ezeken az ünnepélyes jeleneteken: az ítélok leülnek, a könyvek megnyílnak, és a napoknak végén Dániellel együtt minden egyes ember felkel sorsára.

Forrás: www.katolikus.hu

A SEGÍTÉS TÍZPARANC SOLATA

1. Igazán segíteni csak szeretetből, szeretettel lehet.
2. Kétszer segít, aki gyorsan segít. A bürokrácia a karitászhálála.
3. A bajba jutottat sose alázd meg: érezze, hogy öröm számodra, ha segíthetsz.
4. Úgy segíts, hogy a rászoruló saját magán is segíthessen. Vezesd rá az öntevékenységre!
5. Ne alalmazsnát adj, hanem igyekezz a bajt gyökerében orvosolni!
6. A bajba jutott nem eset, hanem személy. Vedd emberszámba, törődj vele, szánj rá időt, türelmet, őszinte érdeklődést!
7. Vedd elejét a visszaélésnek! Dolgozz ki feltűnésmentes ellenőrzési rendszert, és járj utána a fontos ügyeknek!
8. Kínos pontossággal számolj el minden fillérről, és köszönj meg minden adományt! Még a legkisebbet is.
9. A segítség nem monopólium, de nem is konkurencia. Segíts a segítőnek is! Több szem többet lát, több kéz többet segít.
10. Ne várj hálát! Ne sértődj meg! Ne légy kicsinyes! Imádkozz azokért, akiket Isten a szeretetedre bízott!

A FORRÁS ŐRZŐJE

UTAZÓ ANGALOK

Volt egyszer egy idős ember, aki magasan egy osztrák falu fölött, az Alpok keleti lejtőjén élt. Sok évvel azelőtt azzal bízta meg a falutanács, hogy tisztogassa meg a hulladéktól a hegyek hasadékaiban található kis tavacskákat, mert azok táplálták a falun átfolyó gyönyörű kis patakot. Ő hűsége, csendes rendszerességgel járta a hegyeket, kiszedte a leveleket és ágakat, és kikotorta a hordalékot, ami különben eltömítette vagy beszennyezte volna a friss forrásvizet. Idővel a falu népszerű lett a turisták körében. Kecses hatyúk úszkáltak a patak kristálytisztá vizén; piknikezők telepedtek le a partjára; és a látvány a helyi boltok és kávézók ablakaiból gyönyörűségeken festői volt.

Évek teltek el. Egyik este a falutanács összeült féléves megbeszélésére. Ahogy áttekintették a költségvetést, észrevették egy kis összeget, ami a „forrás őrzőjének” volt a járandósága. A falu pénztárosa megkérdezte: „Ki az a forrás őrzője”? Miért van évről évre mindig a fizetési listán? Soha senki nem látja. Találkoztatok már ezzel az emberrel? Amennyire tudjuk, csak elveszi a pénzünket, és semmi jót nem tesz érte. Az én véleményem szerint erre az emberre nincs már szükségünk.” Mindenki egyetértett a pénztárossal, és a tanács egyöntetűen úgy döntött, hogy elbocsátják az öreget. Hetekig nem sok minden változott. A falu végezte dolgát, mint mindig. Ősszel azonban a fák hullatni kezdték leveleiket. Apró gallyak töredezték le, és hullottak bele a patakot tápláló tavacskába, lassítva a csillogó víz folyását. Egyik délután valaki észrevett egy kis sárgás-barnás elszíneződést a vízben. Pár nappal később a víz sokkal sötétebb lett. Egy-két hét múlva pedig már nyálkás réteg borította a víztükröt egyes részeit a partok mentén, és hamarosan bűzös szag kezdett terjengeni. A hatyúk elhagyták a falut, a turisták szintén. A falucska költségvetése súlyos helyzetbe került. Meg persze a falu egészsége is, mert sokan megbetegedtek az elfogyasztott víztől. Sürgősségi ülést tartott a falutanács. Sok tanácskozás után rájöttek téves döntésükre, és visszavették „a forrás öreg őrzőjét”. És néhány héttel később a szép kis patak újból feléledt. A hatyúk és a turisták fokozatosan visszatértek, és újra élet és jólét költözött a kis alpesi faluba.

Tanulság:

Amit a „forrás őrzője” jelentett a falu számára, azt jelentjük mi, keresztyének, a világ számára. Jézus „sónak” nevezett minket, ami azt jelenti, hogy mi vagyunk a „tartósítói” annak, ami csak jó és igaz a világban. Ahogy az öreg a hegyekben, mi is szolgálatra vagyunk elhívva – és arra, hogy hűségesek legyünk. Lehet, hogy nem értékelik nagyra és nem ismerik el erőfeszítéseinket, de hatalmunkban áll megváltoztatni a világot. Ezt várja tőlünk Jézus. Azért helyezett ide minket, hogy szolgáljunk, és nagyon is valóságos értelemben az egész világ jóléte múlik rajtunk. Valóban változást munkálhatunk! A „forrás őrzőjének” olyan munkája volt, ami a falutanács szemében elég jelentéktelennek tűnt. Amikor azonban nem volt a helyén, az egész falu szenvedett. Ugyanígy mi is mindnyájan fontosak vagyunk a gyülekezetnek, ami Krisztus teste: Nem mondhatja a szem a kéznek: „Nincs rád szükségem!”, vagy a fej a lábaknak: „Nincs rátok szükségem!” Ellenkezőleg: a test gyengébbnek látszó részei nagyon is szükségesek, és amelyeket a test tisztességtelen részeinek tartunk, azokat nagyobb tisztességgel vesszük körül, és amelyek ékesség nélkül valók, azok nagyobb megbecsülésben részesülnek” (1Kor 12,21-23).

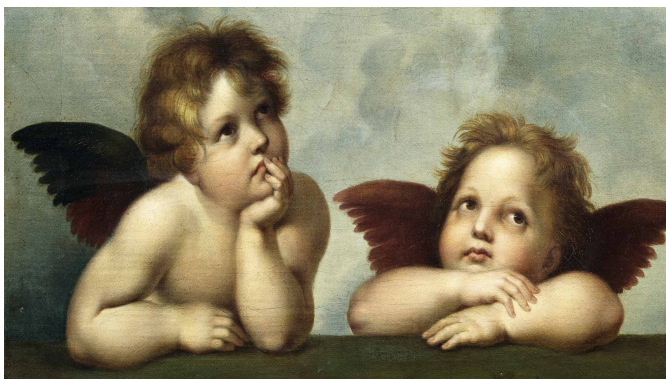

Két utazó angyal megállt, hogy az éjszakát egy tehetős család házában töltsék el. A család udvariátlan volt, és megtagadta az angyaloktól, hogy a nagy ház vendégszobájában pihenjék ki magukat. Ehelyett egy picike helyet kaptak a hideg pincében. Amikor kinyújtóztak a kemény padlón, az idősebb angyal meglátott egy lyukat a falon és kijavította azt. Amikor a fiatalabb angyal kérdezte, miért, az idősebb angyal így felelt: – A dolgok nem mindig azok, aminek látszanak.

A következő éjjelen mindketten egy nagyon szegény, de vendégszerető paraszt és felesége házában pihentek. Miután azok azt a kevés ételt is megosztották velük, amijük volt, átengedték az angyaloknak az ágyukat, ahol ők jól aludhattak. Amikor a következő napon a nap felkelt, az angyalok könnyek között találtak a parasztot és a feleségét. Az egyetlen tehenük, akinek a teje az egyedüli bevételük volt, holtan feküdt a mezőn. A fiatal angyal dühös lett és kérdezte az idősebbet, hogyan hagyhatta, hogy ez megtörténjen. Az első embernek mindene megvolt, mégis segítettél neki, vádolta. A második családnak kevese volt, és hagyta, hogy elpusztuljon a tehenük. – A dolgok nem mindig azok, aminek látszanak, – mondta ismét az idősebb angyal. – Amikor a nagy ház hideg pincéjében pihentünk, észrevettem, hogy a falon lévő lyukban arany van. Mivel a tulajdonos olyan mohó volt és nem akarta megosztani szerencsés sorsát, betapasztottam a falat, hogy ne találhassa meg. Amikor a utolsó éjszaka a paraszt ágyában aludtunk, jött a halál angyala, hogy elvigye a feleséget. Helyette odaadtam a tehenet.

Tanulság:

A dolgok nem mindig azok, aminek látszanak. Néha pontosan az a jó, ami történt csak a dolgok nem annak mutatkoznak, aminek kellene. Ha bízol, csupán arra kell hagytatkoznod, hogy minden eredménynek megvan az előnye. Amíg nem telik el egy kis idő, ezt nem veszed észre...

ÁLDÁS KÉRÉS

Napfényes nappalon, Sötétlő éjjelen,
Légy velem, ne hagyj el, Édes jó Istenem!
Kísérgess utamon Vezérlő kezeddel,
Ha fejemet lehajtom Álmat nem vedd el!
Éreztesd lelkemmel Szent lelked erejét,
Láthassam munkámnak Kedvező sikerét.
Ha belső bánattól, Elsötétlő orcám,
Legyen vigasztaló, Meleg szavad hozzám.
Ó, áld meg azokat, Kik drágák szívemnek,
Boldogítsd magadnál, Akik már pihennek.
Azt is áld meg uram, Ki sebet vág szívemen
Légy velem, ne hagyj el, Édes Jó Istenem!!
Amen

Ismeretlen szerző

ÉLJ ÖRÖMMEL!

Mint minden más, az öröm, a szeretet, a boldogság, a siker is mind attól függ, hogyan határozzuk meg a jelentésüket. Mindannyiunknak mások az elvárásaink, mércéink, célkitűzéseink, és ez így is van jól. Mégis minél többet gondolok rá, az örömmel van néhány alapvető jellemzője, ami elárulhatja többségünknek az igazi jelentését. A szótár a következőképp fogalmaz az örömről: elragadtatottság, életöröm, diadal (ő, tetszik ez a szó!), vidámság, lelkesedés, boldogság, gyönyörűség, jókedv. Ezek mind arra hivatottak, hogy kifejezzék, milyen érzés az öröm... de leginkább az határozza meg, hogy mi hogyan éljük meg. Igaz? Az örömet át kell élni, nem pedig elméleti értekezést folytatni róla. Ez egy érzés, érzelem. Mi okozhat örömet? Ha úgy érzed, nem lélsz örömet az életedben, lejegyeztem pár példát kiindulásképpen. Jó lenne, ha ti is megosztanátok velem a saját listátokat. Remélem, hogy ez segít! Örömet akkor érzel, ha:

1. elérsz egy új célt
2. legyőzöd a félelmedet
3. a legjobbat hozod ki magadból
4. elengeded magad
5. megbocsátasz valakinek
6. veszel egy nagy levegőt, és nem engedsz utat a haragnak
7. a legegyszerűbb dolgok is feltöltene
8. képes vagy élvezni a saját társaságodat
9. megengeded valakinek, hogy úgy szeressen téged, ahogy azt tényleg megérdemled
10. véghez viszel valami nagyot a csapatodban
11. ha arra van szükség, nem beszélsz, hanem (meg)hallgatsz
12. beengedsz másokat is az életedbe a jó és a rossz pillanatokban is
13. találsz egy vadító ruhát a leárazott cuccok között
14. szorgalmas vagy, és látod ennek eredményét
15. elég bátor vagy, hogy a nehezebb utat válaszd, és a szívedre hallgass
16. esélyt adsz valakinek, akire normális esetben egy percet sem pazarolnál az életedből
17. nem érdekel, mit gondolnak az emberek, te vagy a táncparkett királya/királynője
18. a kapcsolataidat tartod a legfontosabbnak, és csak ezután jöhet a siker vagy a győzelem
19. valóban bele tudsz nézni a tükörbe úgy, hogy tetszenek a szeplőd, a fitos orrod, a manó füled és a nem egészen tökéletes alakod
20. ránézel azokra, akik melletted vannak, és tudod, hogy semmi sem választhat el tőlük
21. rádöbbensz, bár az emberek megbánhatnak, kigúnyolhatnak, akkor is állva maradsz, és nem hagyod magad legyőzni
22. tűzijátékot nézel a tiszta éjszakai égbolton
23. szavadat feleled egy beszéd közben, vagy eltéveszted a szöveget a saját dalodban, és az embereknek még így is tetszik a szereplésed
24. „rossz haj napot” tartasz, amikor csak simán megrázod a hajad, és aztán mások azt mondják neked, hogy milyen jó a frizurád
25. gyönyörűnek érzed magad smink nélkül is
26. el tudod fogadni valaki nagylelkűségét irántad
27. le sem tudod venni a szemed a frissen kilakozott körmödről
28. véletlenül rábukkansz egy kis pénzre a farmerod hátsó zsebében
29. hamburgert veszel mindenféle földi jóval megtöltve
30. úgy döntesz, a negatív gondolatokat elűzöd a fejedből, és pozitív gondolatokkal váltod fel őket
31. megtanulod elengedni azt a valakit, a fejfájást, a haragot, a hibát vagy a csalódást
32. másokra többet gondolsz, mint saját magadra
33. egy tökéletes csésze forró csokit kortyolgatsz
34. felfedezed, hogy erősebb vagy, mint amilyennek eredetileg becsülted magad
35. bűntudat nélkül eszed azt, amit éppen megkívánsz
36. elhiszed, hogy a szeretet minden fajtája (család, szerelmek, barátok...) számodra is elérhető és lehetséges.

EGY CSEPP EMBERSÉG

Ahol egy kisleány fut át a szívérvány alatt.
Ahol a ifjak alkonyatkor szerelmet vallanak.
Ahol az erdőben két öreg tölgy egymásnak bológat.
Ahol a szobrászvész márványon magától szalad.
Ahol a felhők fölött a repülők egymásnak kacsintanak.
Ahol a konyhában a kisgyereké a legjobb falat.

Ott még egy csepp emberség maradt.

Ahol a királyok mindig igazat mondanak.
Ahol gazdagok szegényeknek kenyeret osztanak.
Ahol az utolsó ölelésben őszinte a vigasz.

Ott még egy csepp emberség maradt.

Ahol megszűnik a világon a gyűlölet, s harag.
Ahol egy akkord nyomán a falak végleg leomlanak.
Ahol reggel a rádiótól jókedvű lesz a nap.

Ott még egy csepp emberség maradt.

Ahol érezni, a kimondott szó nem röpke pillanat.
Ahol az élet érték, s mögötte ezernyi áldozat.
Ahol az orvos, a fizikus, a tanár szava, nem csupán panasz.

Ott még egy csepp emberség maradt.

Ahol a publikum, s a színész együtt várja a tavaszt.
Ahol a költő tudja, a kő marad, s a víz szalad.
Ahol utolsó esélyünk a kimondott gondolat.

Ott még egy csepp emberség maradt.

Ahol a kereskedő ajándékként könyveket ad.
Ahol van még maradék föld - s lesz, ki majd arat.
Ahol nyelved, neved értik, ahol lehetsz önmagad.

Ott még egy csepp emberség maradt.

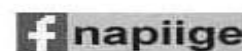
Ahol a szeretet hídja hozzád vezet, soha le nem szakad.
Ahol szavak szállnak az égnek.
Ahol a lélek szabad.
Ahol mécsesek égenek a lelkekért, ahol őszinték a szavak,
Ott lesz a temetőnk, ahol egy csepp emberség marad.

Ismeretlen szerző

NAPI IGE
ÜZEN NEKED A BIBLIA!

SMS IGE:
0740 262880

HÍVÓ SZÓ

540431 Marosvásárhely (Románia)
Kakukk utca 1.
E-mail: pereshunor81@gmail.com
Mobil: 0740 262880
Szerkeszti: Peres Hunor

